

for ca. 40 Tønder. Det vil altsaa sige, at der er mange, der har tegnet meget smaa Partier. Foruden dette har Byerne paa den Opfordring, der ligger i Kornlovens Bestemmelser, til deres Forsyning købt ca. 700 000 Tønder. Tilsammen har da Staten og Kommunerne Raadighed over ca. et Par Mill. Tønder, hvad der omtrent kan regnes at være nok til Byernes Forsyning. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa de store Vanskeligheder, Byerne vil faa med at opbevare disse Kartofler i frisk Tilstand, navnlig fordi de vil være sammenblandede af mange smaa Partier. Der vil blive 5 til 6, maaske 10, Leveringer fra forskellige Avlere blandet sammen i en enkelt Jernbanevogn og ført ind til Byerne, og naar de skal kules der, vil Opbevaringen blive overordentlig vanskelig. Det var galt nok i Fjor; det er en kendt Sag, at der var mange Tusinde Tønder Kartofler, der raadnede for Byerne, og der er Ud-sigt til — det er i alt Fald mit Skøn —, at Kartoflerne vil blive endnu vanskeligere at opbevare i Aar end i Fjor. Kornlovens Bestemmelser har saaledes ikke skaffet Staten Raadighed over saa mange Kartofler, som man havde forudsat, og som det var ønskeligt; selv om der er tegnet til Byernes Forsyning, er der ingen Kartofler til Raadighed for Kartoffelmelsfabrikationen eller for Fabrikation af teknisk Spirit og ej heller til Eksport. Der er jo ingen Tvivl om, at Kartofler er en udmærket Vare at have i Vareudvekslingsøjemed. Det er en Vare, som vore Naboer i de nordiske Lande sætter stor Pris paa at faa. Det saa vi sidste Foraar, idet der da var megen Interesse der for at faa Kartofler herneldefra, og der er vist Grund til at tro, at det samme vil blive Tilfældet i det kommende Foraar. Mit Parti kan derfor billige, at Loven ændres saaledes, at Formaalet, som man hermed har stillet sig, kan naas. Den højtærede Minister foretrækker at fremsætte et særligt Lovforslag og maa vel dertil have sine Grunde, som han ikke har fremsat for Tinget, men Fremgangsmaaden er ogsaa det mindre væsentlige.

Lovforslaget er lidet omfattende, og det er meget kortfattet. Det gaar kun ud paa kort og godt at bemyndige Indenrigsministeren til at lade tegne Kartofler til Staten, saaledes at der gives Jordbrugerne Adgang til Levering af indtil 300 hkg Kartofler paa de i Kornloven af 20. Marts 1918 § 11 ommeldte Vilkaar og indenfor den sammesteds fastsatte Begrænsning af det samlede Kvantum. Men Bemærknin-

gerne, der ledsager Lovforslaget, og da navnlig Indstillingen, som følger fra Ernæringsraadet, giver dog nogen Forklaring. Jeg gaar ud fra, at det er Meningen, at ogsaa alle de til Kommunerne solgte Kartofler kommer ind under de samme Regler, som gælder for Statens Kontrakter med Landmændene, med Undtagelse af de enkelte Landmænd, der har solgt over 300 Tønder til Byerne. Der kan komme nogen Vanskelighed frem i dette Forhold derved, at de fleste Byer vistnok har købt paa det Vilkaar, at de skal modtage alle Kartoflerne nu i Efteraarstiden, i Oktober Maaned, men da Kartoflerne formentlig er købt noget under den Pris, der her bliver Tale om, vil dette antagelig bevirke, at tilstrækkelig mange af Landmændene vil vente med Leveringen til senere hen paa Vinteren. Byerne vil sikkert ud fra de triste Erfaringer, de har gjort i Fjor med Hensyn til, hvor vanskeligt det er at opbevare Kartofler, ønske, at Landmændene gemmer en Del af Kartoflerne til Foraaret, saaledes at naar Byerne har faaet tilført det Kvantum, der kan hjælpe dem over den haardeste Vintertid, vil de øvrige Kartofler, der først skal bruges hen paa Foraaret, blive liggende ude hos Landmændene. Det tror jeg, Byerne vil staa sig særdeles godt ved.

Spørgsmaalet er nu, om Tegningen vil yde de 4 Mill. Tønder yderligere, som man forudsætter; det tvivler jeg imidlertid noget om. Det havde været heldigt, om dette Lovforslag var blevet fremsat noget tidligere. Det var jo blevet drøftet i Ernæringsraadet og i det staaende Landbrugsudvalg, og Sagen havde været omtalt i Pressen, og der var vakt nogen Forventning i saa Henseende, men saa døde Sagen hen, og der blev stille om den; mange Landmænd har da troet, at nu blev det ikke til noget, og der er sikkert en Del, der saa har solgt Kartofler f. Eks. til forskellige Fabrikker. Hertil kommer, at der ganske sikkert er mange Landmænd, der frygter for, at deres Kartofler ikke vil være holdbare i Aar paa Grund af det regnfulde Vejr, og ved Kontraktens Tegning kan de ikke forud vide, hvorlænge de skal opbevare Kartoflerne. Det er efter min Overbevisning afgjort i Byernes Interesse, at de ikke faar flere Kartofler at opbevare end lige netop tilstrækkeligt til at hjælpe dem over den egentlige Vinter, og at Landmændene foreløbig beholder dem, som Byerne først skal bruge i Foraarstiden. Her er imidlertid et Forhold, som man ikke maa overse, nemlig at dette: at faa 3 Kr.